

DANIŞTAY KARARLARI

Danıştay Onikinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2018/3723

Karar No : 2019/1931

Kanun Yararına Temyiz İsteminde Bulunan: Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Barış Demirci'yi temsilen, Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası

Vekili : Av. Metin İriz

Merkez Efendi Mah. Mevlana Cad. Güney Yan Yol
Sokak No :96/51 Zeytinburnu/ İSTANBUL

Davalı : Fatih Kaymakamlığı -İSTANBUL

İstemin Özeti : İstanbul 8.İdare Mahkemesi Hakimliğince verilen 19/10/2017 tarih ve E:2017/1004, K:2017/2094 sayılı kararın, Danıştay Başsavcılığı tarafından 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Zahide Günbay

Düşüncesi : Bakanlıkça veya verilen yetki uyarınca valiliklerce düzenlenen eğitsel etkinliklerde kursiyer olarak görevlendirilenlerin sözkonusu etkinlikte ders görevlerinin olmaması nedeniyle bu kapsamda ayrıca ek ders ücreti öngörülmemesinde hukuka aykırılık bulunmadığından, Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile dava konusu işlemin iptaline dair İstanbul 8.İdare Mahkemesi Hakimliğince verilen kararın kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Başsavcısı : Halil Yılmaz

Düşüncesi : İstanbul İli, Fatih İlçesi, Fındıkzade İlkokulu'nda Öğretmen olarak görev yapan davacı tarafından, 19/12/2016-30/12/2016 tarihleri arasında katıldığı meslek içi eğitim çalışması nedeniyle kendisine ek ders ücreti ödenmesi için yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada; dava konusu işlemin iptaline dair İstanbul 8. İdare Mahkemesi Hâkimliğince kesin olarak verilen 19/10/2017 gün ve E:2017/1004, K:2017/2094 sayılı kararın; davalı idare vekili tarafından, hukuka aykırı olduğu öne sürülerek kanun yararına temyiz edilmesi istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren başvuru üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51. maddesinde, "niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararların kanun yararına temyiz olunabileceği belirtilmiştir.

439 sayılı Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Yüksek ve Orta Dereceli Okullar

Öğretmenleri ile İlkokul Öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri ile Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanun'un, 03/04/1998 günlü, 4359 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile değişik ek 1. maddesinin birinci fıkrasında, anaokullarında, anasınıflarında, yetiştirme yurtlarında, okuma yazma kurslarında, gezici köy kurslarında görevli öğretmenler ile ilköğretim kurumlarında görevli sınıf öğretmenlerinin aylıkları karşılığında haftada 18 saat, branş öğretmenlerinin 15 saat ders okutmakla yükümlü oldukları, bunlara; kanun, tüzük, yönetmelik ve eğitim programlarında verilen görevlerin yerine getirilebilmesi için zorunlu olarak ek ders görevi verileceği; ikinci fıkrasında, belirtilen kurumlarda öğretmen ve yönetici olarak görev alanlarla diğer eğitim kurumlarında ve Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında görev alanlardan kimlerin zorunlu ek ders görevi alacağı ve haftalık çalışmalarının ne kadarının zorunlu ek ders görevinden sayılacağı; birden fazla sınıf okutan öğretmenlere verilecek haftalık zorunlu ders görevinin sayısı, öğretmen ve yöneticilere haftada verilecek zorunlu ek ders sayısı ve diğer hususların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89. maddesi hükümleri uyarınca düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 15/05/1975 tarihli, 1897 sayılı Kanun'un 1. maddesi ile aynen kabul edilen 30/05/1974 günlü, 12 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik "Ders görevi" başlıklı 89. maddesinde, her derecedeki eğitim ve öğretim kurumları ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kurumlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebileceği, ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususların ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunacağı hükmüne yer verilmiştir.

01/12/2006 günlü, 2006/11350 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 657 sayılı Kanunun 89. maddesiyle verilen yetkiye dayanılarak hazırlanan ve 16/12/2006 tarih ve, 26378 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan "Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Karar"ın 1. maddesinde, bu Kararın amacının, Millî Eğitim Bakanlığının yönetici, öğretmen, uzman ve usta öğreticileri ile diğer görevlilerinin aylık ve ek ders ücreti karşılığında okutacakları ve okutmuş sayılacakları haftalık ders saatlerinin sayısını, ders görevi alacakların niteliklerini ve diğer hususları düzenlemek olduğu; "Hizmet içi eğitim faaliyetleri" başlıklı 7. maddesinde, Bakanlık veya verilen yetki uyarınca valilikler tarafından açılan hizmet içi eğitim, kurs ve seminerlerde, aday memurların temel ve hazırlayıcı eğitimlerinde ders vermekle görevlendirilenlere, fiilen derse girmeleri kaydıyla haftada 30 saate kadar ek ders görevi verilebileceği, "ders görevinin yapılmış sayılacağı hâller" başlıklı 16. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, bir öğretim yılında 90 günü geçmemek üzere, bu Karar kapsamında bulunan personelden; Bakanlıkça veya verilen yetki uyarınca valiliklerce yurt içinde düzenlenen her türlü eğitici gezi, konferans, kurs ve seminerlerde görevlendirilenlerin; fiilen

yerine getirdikleri bu görevleri süresince, görevlendirildikleri tarihte kendilerine verilmiş ek ders görevleri varsa bu görevlerini yapmış sayılacakları ve buna ilişkin ek ders ücretlerinin kadrolarının bulunduğu kurumca ödeneceği, 25. maddesinin 1. fıkrasında da, bu Karar kapsamında ek ders ücreti ödenebilmesi için, ek ders görevinin fiilen yapılmış olması, ek ders görevinden sayılan veya ek ders görevinin yapılmış sayılacağı haller bakımından ise bu Kararda belirlenen koşulların oluşmasının şart olduğu kurala bağlanmıştır.

Ek ders görevi; öğretmenlerin maaşları karşılığında okutmakla yükümlü oldukları ders saati sayısının, ders müfredatında belirtilen ders saati sayısını karşılamaması halinde, ihtiyaç duyulan branşlardaki ders saati açığının ilgili branş öğretmenince kapatılması için mevzuatta belirtilen üst sınırı aşmamak üzere söz konusu öğretmenlere verilen bir görevdir.

Ek ders ücreti ise, bahse konu ek ders görevini yerine getiren öğretmenlere emekleri karşılığında ödenen ücrettir. Diğer bir ifadeyle "ek ders ücreti"nin amacı, öğretmenlerin mali haklarının iyileştirilmesi değil, eğitim öğretim hizmetinin sürekli ve kesintisiz bir şekilde yürütülmesi amacıyla ayrıca "ek ders görevi"ni yerine getiren öğretmenlerin, bu hizmetlerinin karşılığının verilmesidir.

Dava dosyasının incelenmesinden, İstanbul İli, Fatih İlçesi, Fındıkzade İlkokulu'nda Öğretmen olarak görev yapmakta iken, mahalli olarak planlanan hizmet içi eğitim niteliğindeki 19/12/2016-30/12/2016 tarihlerinde 13:30-17:30 saatleri arasında yapılan "Sınıfında Yabancı Uyraklı Öğrenci Bulunan Öğretmenlerin Eğitimi Kursu"na kursiyer olarak katılan davacı tarafından, belirtilen tarihler arasında ders saatleri ve mesai dışında katılması zorunlu kılınan bir meslek içi eğitim çalışmasına katılmasından dolayı kendisine ek ders ücreti ödenmesi talebiyle davalı idareye yapılan başvurunun reddi üzerine görülmekte olan davayı açtığı anlaşılmıştır.

Anılan düzenlemelere göre, eğitsel gezi, konferans, kurs veya seminerlere kursiyer (bu faaliyetlerden yararlanacak kişi) olarak katılanların, söz konusu faaliyetlere katılımlarının "eğitim öğretim faaliyeti" kapsamında değerlendirilmesine olanak yoktur. Çünkü, anılan kişilerin, belirtilen faaliyetler kapsamında "eğitim görevlisi" olarak görev yapmamaları nedeniyle her hangi bir eğitim öğretim faaliyetinde bulunmadıkları hususunda kuşku bulunmamaktadır.

Bu durumda, hizmet içi kurs ve seminere katılan öğretmen ve yöneticilerin ek ders ücretinden yararlanabilmeleri için, söz konusu kurs ve seminerlere kursiyer olarak değil, kendi kurumları ile ilişkisi kesilmeksizin yönetici veya öğretmen olarak katılımları gerektiği açık olduğundan, davalı idarece düzenlenen mahalli hizmet içi kursa, yönetici veya öğretmen olarak görevlendirilmeden, "kursiyer" olarak katılan davacının, kursta bulunduğu süreç ilgili düzenlemelerde belirtilen şekilde ek ders görevi yapmış sayılmasına ve bu süreler için ek ders ücretinden yararlanmasına olanak bulunmadığından, bu yönde tesis edilen dava konusu işlemin iptali yolunda İstanbul 8. İdare Mahkemesince tek hakimle verilen kararda

hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, İstanbul 8. İdare Mahkemesince tek hakimle verilen 19/10/2017 gün ve E:2017/1004, K:2017/2094 sayılı kararı, yürürlükteki hukuka aykırı sonuç ifade ettiğinden, 2577 sayılı Yasanın 51. maddesi uyarınca, kanun yararına temyiz edilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onikinci Dairesince; dosya incelenerek, İstanbul 8.İdare Mahkemesi Hakimliğinin 19/10/2017 tarih ve E:2017/1004, K:2017/2094 sayılı kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından, kanun yararına temyizen incelenerek bozulmasının istenilmesi üzerine işin gereği görüldü:

Dosyanın incelenmesinden; İstanbul İli, Fatih İlçesi, Fındıkzade İlkokulu'nda öğretmen olarak görev yapan davacı tarafından, 19/12/2016 - 30/12/2016 tarihleri arasında "Sınıfında Yabancı Uyruklu Öğrenci Bulunan Öğretmenlerin Eğitimi Kursuna" kursiyer olarak katılması nedeniyle kendisine ek ders ücreti ödenmesi için yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada; İstanbul 8.İdare Mahkemesi Hakimliğinin 19/10/2017 tarih ve E:2017/1004, K:2017/2094 sayılı kararı ile öğretmen olarak görev yapan davacının 19/12/2016 - 30/12/2016 tarihleri arasında sınıfında yabancı uyruklu öğrenci bulunan eğitim programına kursiyer olarak katıldığı, Anayasanın 18. maddesinde, kimsenin zorla çalıştırılmayacağı ve angaryanın yasak olduğu, 55. maddesinde ise, ücretin emeğin karşılığı olduğu kurallarına yer verildiği, olağan dönemlerde Devletin çalışanlara herhangi bir ücret ödemeksizin onları istihdam etmesi olanağının bulunmadığı, kural olarak çalışma saatlerinin mesai saatlerini aşmayacak şekilde belirlenmesinin gerekeceği, ancak hizmetin özelliğinin gerektirmesi durumunda bu günlere de çalışma konulmasına olanak tanındığı, esasen istirahat saatlerinde idarece görevlendirme yapılmak suretiyle kamu personeline görev verilmesi durumunda bu göreve yönelik olarak personele ödeme yapılması gerekeceğinden, davacıya anılan görevlendirme nedeniyle ek ders ödemesi yapılması gerekirken davacının başvurusunun reddine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline, 2577 sayılı Kanun'un 45/1. maddesi uyarınca karara karşı itiraz/ istinaf/ temyiz yolu kapalı olmak üzere kesin olarak karar verildiği anlaşılmaktadır.

Danıştay Başsavcılığı, İstanbul 8.İdare Mahkemesi Hakimliği kararının; yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi nedeniyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizen incelenerek bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı Kanun'un "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, bölge idare

mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip, temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmayacağı, bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderileceği ve Resmî Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

439 sayılı Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Yüksek ve Orta Dereceli Okullar Öğretmenleri ile İlkokul Öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri ile Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanun'un, 03/04/1998 tarih ve 4359 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle değişik ek 1. maddesinin birinci fıkrasında; anaokullarında, anasınıflarında, yetiştirme yurtlarında, okuma yazma kurslarında, gezici köy kurslarında görevli öğretmenler ile ilköğretim kurumlarında görevli sınıf öğretmenlerinin aylıkları karşılığında haftada 18 saat, branş öğretmenlerinin 15 saat ders okutmakla yükümlü oldukları, bunlara; kanun, tüzük, yönetmelik ve eğitim programlarında verilen görevlerin yerine getirilebilmesi için zorunlu olarak ek ders görevi verileceği; ikinci fıkrasında, belirtilen kurumlarda öğretmen ve yönetici olarak görev alanlarla diğer eğitim kurumlarında ve Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında görev alanlardan kimlerin zorunlu ek ders görevi alacağı ve haftalık çalışmalarının ne kadarının zorunlu ek ders görevinden sayılacağı; birden fazla sınıf okutan öğretmenlere verilecek haftalık zorunlu ders görevinin sayısı, öğretmen ve yöneticilere haftada verilecek zorunlu ek ders sayısı ve diğer hususların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 89. maddesi hükümleri uyarınca düzenleneceği kuralına yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 30/05/1974 tarih ve 12 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik 89. maddesinde, her derecedeki eğitim ve öğretim kurumları ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kurumlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebileceği, ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususların ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunacağı düzenlemesine yer verildiği; 99. maddesinde, memurların haftalık çalışma süresinin genel olarak 40 saat olduğu, bu sürenin Cumartesi ve Pazar günleri tatil olmak üzere düzenleneceği, ancak özel kanunlarla yahut bu kanuna veya özel kanunlara dayanılarak çıkarılacak tüzük ve yönetmeliklerle, kurumların ve hizmetlerin özellikleri dikkate alınmak suretiyle farklı çalışma sürelerinin tespit olunabileceği kuralı yer almaktadır.

Aynı Kanun'un 176.maddesinde ise; "Bu Kanunun 89. maddesine göre kendilerine ders görevi verilenlere, ders saati başına gündüz öğretimi için 140, örgün ve yaygın eğitim

kurumlarında yarıyıl ve yaz tatillerinde, cumartesi ve pazar günleri ile saat 18.00'den sonra başlayan öğretim faaliyetleri için 150 gösterge rakamının bu Kanuna göre belirlenen aylık katsayısı ile çarpımından oluşan miktar üzerinden ek ders ücreti ödenir." düzenlenmesi yer almıştır.

Öte yandan, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 89. maddesinin verdiği yetkiye istinaden Bakanlar Kurulunca hazırlanan ve 16/12/2006 tarih ve 26378 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan 01/12/2006 tarih ve 2006/11350 sayılı "Millî Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararın 1. maddesinde, bu Kararın amacı, Millî Eğitim Bakanlığının yönetici, öğretmen, uzman ve usta öğreticileri ile diğer görevlilerinin aylık ve ek ders ücreti karşılığında okutacakları ve okutmuş sayılacakları haftalık ders saatlerinin sayısını, ders görevi alacakların niteliklerini ve diğer hususları düzenlemek olduğu; "ders görevinin yapılmış sayılacağı hâller" başlıklı 16. maddesinin birinci fıkrasında, Bir öğretim yılında 90 günü geçmemek üzere, bu Karar kapsamında bulunan personelden;

a)Bakanlıkça veya verilen yetki uyarınca valiliklerce yurt içinde düzenlenen her türlü eğitsel gezi, konferans, kurs ve seminerlerde görevlendirilenlerin; fiilen yerine getirdikleri bu görevleri süresince, görevlendirildikleri tarihte kendilerine verilmiş ek ders görevleri varsa bu görevlerini yapmış sayılacakları ve buna ilişkin ek ders ücretlerinin kadrolarının bulunduğu kurumca ödeneceği; hükmüne yer verilmiş; "Görevin fiilen yapılması" başlıklı 25. maddesinin birinci fıkrasında ise, Bu Karar kapsamında ek ders ücreti ödenebilmesi için, ek ders görevinin fiilen yapılmış olması, ek ders görevinden sayılan veya ek ders görevinin yapılmış sayılacağı haller bakımından ise bu Kararda belirlenen koşulların oluşmasının şart olduğu kurala bağlanmıştır.

Ek ders görevi; öğretmenlerin aylıkları karşılığında okutmakla yükümlü oldukları ders saati sayısının, ders müfredatında belirtilen ders saati sayısını karşılamaması halinde, ihtiyaç duyulan branşlardaki ders saati açığının ilgili branş öğretmenince kapatılması için mevzuatta belirtilen üst sınırı aşmamak üzere söz konusu öğretmenlere ders görevi dışında "ek ders ücreti karşılığında" verilen bir görevdir.

Ek ders ücreti ise, bahse konu ek ders görevini fiilen yerine getiren öğretmenlere emekleri karşılığında ödenen ücrettir. Bir başka ifadeyle, "ek ders ücreti"nin amacı, öğretmenlerin mali haklarının iyileştirilmesi değil, eğitim öğretim hizmetinin sürekli ve kesintisiz bir şekilde yürütülmesi amacıyla ders görevi dışında "ek ders görevi"ni yerine getiren öğretmenlerin, bu hizmetlerinin karşılığının verilmesidir.

Dava konusu olayda, İstanbul ili, Fatih ilçesi, Fındıkzade İlkokulu'nda öğretmen olarak görev yapan davacı tarafından, 19/12/2016 - 30/12/2016 tarihleri arasında ders saatleri ve mesai dışında Sınıfında Yabancı Uyruklu Öğrenci Bulunan Öğretmenlerin Eğitim Kursuna katılmasından dolayı ek ders ücreti ödenmesi talebiyle davalı idareye yaptığı

başvurunun reddi üzerine bu işlemin iptali istemiyle bakılan dava açılmıştır.

Yukarıda açık metinlerine yer verilen mevzuat hükümleri bir bütün halinde, değerlendirildiğinde, eğitsel gezi, konferans, kurs veya seminerlere kursiyer (bu faaliyetlerden yararlanacak kişi) olarak katılan öğretmen ve yöneticilerin ek ders ücretinden yararlanabilmeleri için, söz konusu kurs ve seminerlere kursiyer olarak değil, kendi kurumları ile ilişkisi kesilmeksizin yönetici veya öğretmen olarak katılmaları gerektiği açıktır.

Bu duruma göre, davalı idarece düzenlenen Sınıfında Yabancı Uyruklu Öğrenci Bulunan Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Eğitimi Kursuna yönetici veya öğretmen olarak görevlendirilmeden, "**kursiyer**" olarak katılan davacının, kursta bulunduğu sürece ilgili düzenlemelerde belirtilen şekilde ek ders görevi yapmış sayılmasına ve bu süreler için ek ders ücretinden yararlanmasına olanak bulunmadığından, başvurusunun reddine dair işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Bu nedenle, İstanbul 8 İdare Mahkemesi Hakimliğince, dava konusu işlemin iptali yolunda verilen kararda ise hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüyle, İstanbul 8. İdare Mahkemesi Hakimliğince verilen 19/10/2017 tarih ve E:2017/1004; K:2017/2094 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere **kanun yararına bozulmasına**, kararın birer suretinin Fatih Kaymakamlığı ve davacı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 13/03/2019 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Danıştay Onikinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2018/10270

Karar No : 2019/2063

Kanun Yararına Temyiz İsteminde Bulunan: Danıştay Başsavcılığı / ANKARA

Davacı : Onur KÜÇÜKKARIŞ

Vekili : Av. Erdinç Şendoğan

K. İbrahim Mah. M. Kemal Blvr. Kültür Çarşısı
No:38/A Büro:25 - KIRKLARELİ

Davalı : Kırklareli Valiliği / KIRKLARELİ

Vekili : Av. Fatma Soysal (Aynı adreste)

İstemin Özeti : Kırklareli İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık

Müdürlüğü'nde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Kırklareli Valiliği İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün 24/09/2014 tarih ve 008549 sayılı işleminin iptali ile yoksun kaldığı parasal hakların idareye başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada; davanın reddi yolunda Edirne İdare Mahkemesi'nce verilen 26/01/2015 tarihli ve E:2014/1052, K:2015/95 sayılı karara karşı davacı tarafından yapılan itirazın kabulü ile anılan mahkeme kararının bozulmasına, dava konusu işlemin iptaline, davacının yoksun kaldığı parasal hakların 22/09/2014 tarihinden geriye dönük 60. günden itibaren yasal faizi ile birlikte davalı idarece hesaplanarak davacıya ödenmesine dair Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 19/11/2015 tarih ve E:2015/1020, K:2015/1780 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddi yolunda Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nce verilen 07/04/2016 tarih ve E:2016/660, K:2016/678 sayılı kararın, Danıştay Başsavcılığı tarafından hükuka aykırı olduğu ileri sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ayfer DİKMEN'in Düşüncesi : Kanun yararına

bozma isteminin kabulüne karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Başsavcısı Abdülkadir ATALIK'ın Düşüncesi : Kırklareli İl Gıda,

Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğünde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında "geçici personel" statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılması yolundaki talebinin reddine dair işlemin iptali ile ek ödeme tutarının yasal

faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davayı; dava konusu işlemden hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle reddeden Edirne İdare Mahkemesinin 26.01.2015 gün ve E:2014/1052, K:2015/95 sayılı kararının, davacı tarafından itiraz edilmesi üzerine, bu itirazın kabul edilerek; 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen personelin atama şekli farklı da olsa, asli ve sürekli kamu hizmetini ifa ile görevlendirilen bu kapsamdaki personelin memur statüsünde olduklarının ve 657 sayılı Kanuna göre aylık aldıklarının kabulü gerektiğinden, memurlara tanınan özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle bozulmasına, dava konusu işlemin iptaline, tazmin isteminin kabulüne karar veren Edirne Bölge İdare Mahkemesinin 19.11.2015 gün ve E:2015/1020, K:2015/1780 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddedilmesi üzerine, kanun yararına bozulması istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

657 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (C) fıkrasında geçici personel, "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler" olarak tanımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin, 30.03.2011 gün ve E:2010/46; K:2011/60 sayılı kararında da; geçici personel statüsünün, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitiş belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngördüğü; bu personelin, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu ve yaptıkları işin, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmayacağı; bu nedenle geçici personelin; Anayasa'nın 128'inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu; ... bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarının da farklılık arzettiği gözetildiğinde, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek olan hususların yasa ile yapılamayacak kadar teknik ayrıntıları içerdiği; ... ayrıntı ve uzmanlık gerektiren konuların düzenlenmesinin Bakanlar Kurulu'na bırakılmasının (da), yasama yetkisinin devri niteliğinde olmadığı, belirtilmiştir.

Öte yandan; 657 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanunun, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun,

Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği, hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun “Mali Hükümler” başlıklı V’nci Kısımında yer alan 146’ncı maddesinde ise, bu Kanunun birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; “Deyimler” başlıklı 147’nci maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen “Aylık” deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de “Gündelik” deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Statüsü, çalıştırılma amacı ve süresi, hak ve yükümlülükleri Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin Ek 9’uncu maddesinde düzenlenen ek ödmeden yararlandırılıp yararlandırılmayacağı hususuna gelince:

375 sayılı Kanun Hükümünde Kararname’ye 11/10/2011 tarih ve 666 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen Ek 9’uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil, almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) Sayılı Cetvel’de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında “Kadro” ve “Görev Unvanı”na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin Ek 9’uncu maddesinde, 657 sayılı Kanunun 1’inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer

kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Edirne Bölge İdare Mahkemesinin 19.11.2015 gün ve E:2015/1020, K:2015/1780 sayılı kararının, 2577 sayılı Yasanın 51'inci maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onikinci Dairesince işin gereği görüldü:

Dava, Kırklareli İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Kırklareli Valiliği İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün 24/09/2014 tarih ve 008549 sayılı işleminin iptali ile yoksun kaldığı parasal hakların idareye başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Edirne İdare Mahkemesi'nin 26/01/2015 tarihli ve E:2014/1052, K:2015/95 sayılı kararıyla; 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesinin birinci fıkrası kapsamında zikredilmeyen davacıya söz konusu düzenleme uyarınca ek ödeme yapılması mümkün olmadığından, dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İdare Mahkemesinin anılan kararına karşı davacı tarafından itiraz edilmesi üzerine Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 19/11/2015 tarihli ve E:2015/1020, K:2015/1780 sayılı kararıyla; Anayasa hükümleri ile İnsan Haklarına ve Çalışan Haklarına dair taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri dikkate alındığında; "hukuk devleti ilkesi", "eşitlik ilkesi", "eşit iş için eşit ücret hakkı", "adil ve (yeterli) elverişli bir ücret hakkı", "adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı", "fazla mesai karşılığında zamlı ücret alma hakkı", "eşit muamele görme hakkı" gibi Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca kanun hükmünde olan evrensel hukuk normları ile İş Hukukunun temel prensiplerinden biri olan "Eşit davranma ilkesi" göz önüne alındığında; idarelerde görev yapan 4/C' li geçici personel hakkında Bakanlar Kurulu Kararı bulunmadığı gerekçesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılmamasında, ülkemiz açısından bağlayıcılığı bulunan evrensel hukuk ilkelerine

ve hukuka ve hakkaniyete uyarlık bulunmadığı, bu itibarla; atanma şekli diğer memurlara göre farklı olmakla birlikte, 657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesi uyarınca yapılan sözleşme uyarınca istihdam edilen personelin de, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre aylık aldıklarının kabulü gerekmekte olup, memurlara tanınan aynı özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline, tazmin talebinin kabulü ile işlem nedeniyle davacının yoksun kaldığı parasal haklarının 22/09/2014 tarihinden geriye dönük 60. günden itibaren yasal faiziyle birlikte davalı idarece hesaplanarak davacıya ödenmesine karar verilmiş, karar düzeltme istemi de Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarih ve E:2016/660, K:2016/678 sayılı kararıyla reddedilmiştir.

Danıştay Başsavcılığı, "375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesinde, 657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı gerekçesiyle Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarihli ve E:2016/660, K:2016/678 sayılı kararının bu haliyle yürürlükteki hukuka aykırı sonuç ifade ettiğini ileri sürerek, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde, bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı ve bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderilip, Resmi Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (A) fıkrasında memur, (B) fıkrasında sözleşmeli personel, (C) fıkrasında geçici personel, (D) fıkrasında ise işçi tanımlanmıştır. 5. maddesinde de bu Kanun'a tabi kurumların bu dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramayacağı belirtilmiştir. Geçici personelin tanımlandığı 4/C maddesinde; geçici personel, bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı'nın ve Maliye Bakanlığı'nın görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde

sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler olduğu belirtilmiştir.

Aktarılan kural ile, kamuda istihdam şekillerinden olan geçici personel statüsünün tanımı yapılarak, Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak hangi işlerin bir yıldan az süreli veya mevsimlik olduğunu, bu personelin sayısını, ödenecek ücreti ve sözleşme şartlarını belirleme yetkisi Bakanlar Kurulu'na bırakılmaktadır.

Geçici personel statüsü, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngörmektedir. Bu personel, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumundadır ve yaptıkları iş, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmaz. Bu nedenle geçici personel; Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türüdür.

Yasa koyucu; memur ve diğer kamu görevlileri ile bunların dışında çalışanlarla ilgili olarak, Anayasa'da belirlenen kurallara bağlı kalmak, adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini gözetmek koşuluyla düzenleme yapma yetkisine sahiptir.

Geçici ve mevsimlik işlerin neler olduğunun belirlenmesi ülkedeki ekonomik gelişmelere ve koşullara bağlı olup, bunların Kanun'da tek tek belirtilmesi mümkün değildir. Ayrıca, bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarında da farklılık gösterecektir.

657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrasında da, bu Kanun'un, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 146. maddesinde ise, bu Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; 147'nci maddesinin (A) bendinde de; bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de "Gündelik" deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına

alınmıştır.

Belli bir vasfı gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık verilerek yapılan, başlangıç ve bitişi belli süreli işlerde çalışmanın öngörüldüğü, yaptıkları işin geçici veya mevsimlik olması nedeniyle asli ve sürekli görev niteliğinde olmaması nedeniyle Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılıp yararlandırılamayacağını çözümlenmesine gelince:

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye 11/10/2011 tarihli ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen Ek 9'uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvelde dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) sayılı Cetvel'de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu'na Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvelde dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında "Kadro" ve "Görev Ünvanı"na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde, 657 sayılı Kanun'un 1'inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı kanaatine varılmaktadır.

Bu durumda; Bölge İdare Mahkemesi'nce karar düzeltme isteminin kabulü ile davanın reddi yolunda verilen idare mahkemesi kararının onanmasına karar verilmesi gerekirken, karar düzeltme isteminin reddine dair kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarih ve E:2016/660, K:2016/678 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına, kararın birer örneğinin Kırklareli Valiliği ve davacı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 19/03/2019 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Danıştay Onikinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2018/10271

Karar No : 2019/2064

Kanun Yararına Temyiz İsteminde Bulunan: Danıştay Başsavcılığı / ANKARA

Davacı : Göksel Büyükyeğen

Vekili : Av. Erdiñ Şendoğan

K. İbrahim Mah. M. Kemal Blvr. Kùltür Çarşısı
No:38/A Büro:25 - KIRKLARELİ

Davalı : Kırklareli Valiliğı / KIRKLARELİ

Vekili : Av. Fatma Soysal (Aynı adreste)

İstemin Özeti : Kırklareli İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık

Müdürlüğü'nde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Kırklareli Valiliğı İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün 24/09/2014 tarih ve 008547 sayılı işleminin iptali ile yoksun kaldığı parasal hakların idareye başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada; davanın reddi yolunda Edirne İdare Mahkemesi'nce verilen 26/01/2015 tarih ve E:2014/1049, K:2015/96 sayılı karara karşı davacı tarafından yapılan itirazın kabulü ile anılan mahkeme kararının bozulmasına, dava konusu işlemin iptaline, davacının yoksun kaldığı parasal hakların 22/09/2014 tarihinden geriye dönük 60. günden itibaren yasal faizi ile birlikte davalı idarece hesaplanarak davacıya ödenmesine dair Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 19/11/2015 tarih ve E:2015/1021, K:2015/1830 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddi yolunda Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nce verilen 07/04/2016 tarih ve E:2016/543, K:2016/705 sayılı kararın, Danıştay Başsavcılığı tarafından hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ayfer DİKMEN'in Düşüncesi : Kanun yararına

bozma isteminin kabulüne karar verilmesi gerektiğı düşünülmektedir.

Danıştay Başsavcısı Abdülkadir ATALIK'ın Düşüncesi : Kırklareli İl Gıda,

Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğünde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında "geçici personel" statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödmeden yararlandırılması yolundaki talebinin reddine dair işlemin iptali ile ek ödeme tutarının yasal

faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davayı; dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle reddeden Edirne İdare Mahkemesinin 26.01.2015 gün ve E:2014/1049, K:2015/96 sayılı kararının, davacı tarafından itiraz edilmesi üzerine, bu itirazın kabul edilerek; 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen personelin atama şekli farklı da olsa, asli ve sürekli kamu hizmetini ifa ile görevlendirilen bu kapsamdaki personelin memur statüsünde olduklarının ve 657 sayılı Kanuna göre aylık aldıklarının kabulü gerektiğinden, memurlara tanınan özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle bozulmasına, dava konusu işlemin iptaline, tazmin isteminin kabulüne karar veren Edirne Bölge İdare Mahkemesinin 19.11.2015 gün ve E:2015/1021, K:2015/1830 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddedilmesi üzerine, kanun yararına bozulması istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

657 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (C) fıkrasında geçici personel, "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler" olarak tanımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin, 30.03.2011 gün ve E:2010/46; K:2011/60 sayılı kararında da; geçici personel statüsünün, belli bir vasfı gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngördüğü; bu personelin, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu ve yaptıkları işin, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmayacağı; bu nedenle geçici personelin; Anayasa'nın 128'inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu; ... bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarının da farklılık arzettiği gözetildiğinde, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek olan hususların yasa ile yapılamayacak kadar teknik ayrıntıları içerdiği; ... ayrıntı ve uzmanlık gerektiren konuların düzenlenmesinin Bakanlar Kurulu'na bırakılmasının (da), yasama yetkisinin devri niteliğinde olmadığı, belirtilmiştir.

Öte yandan; 657 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanunun, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun,

Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği, hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun “Mali Hükümler” başlıklı V’nci Kısımında yer alan 146’ncı maddesinde ise, bu Kanunun birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; “Deyimler” başlıklı 147’nci maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen “Aylık” deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de “Gündelik” deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Statüsü, çalıştırılma amacı ve süresi, hak ve yükümlülükleri Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin Ek 9’uncu maddesinde düzenlenen ek ödmeden yararlandırılıp yararlandırılmayacağı hususuna gelince:

375 sayılı Kanun Hükümünde Kararname’ye 11/10/2011 tarih ve 666 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen Ek 9’uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil, almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) Sayılı Cetvel’de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında “Kadro” ve “Görev Unvanı”na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin Ek 9’uncu maddesinde, 657 sayılı Kanunun 1’inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer

kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Edirne Bölge İdare Mahkemesinin 19.11.2015 gün ve E:2015/1021, K:2015/1830 sayılı kararının, 2577 sayılı Yasanın 51'inci maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onikinci Dairesince işin gereği görüldü:

Dava, Kırklareli İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Kırklareli Valiliği İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün 24/09/2014 tarih ve 008547 sayılı işleminin iptali ile yoksun kaldığı parasal hakların idareye başvuru tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Edirne İdare Mahkemesi'nin 26/01/2015 tarihli ve E:2014/1049, K:2015/96 sayılı kararıyla; 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesinin birinci fıkrası kapsamında zikredilmeyen davacıya söz konusu düzenleme uyarınca ek ödeme yapılması mümkün olmadığından, dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İdare Mahkemesinin anılan kararına karşı davacı tarafından itiraz edilmesi üzerine Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 19/11/2015 tarihli ve E:2015/1021, K:2015/1830 sayılı kararıyla; Anayasa hükümleri ile İnsan Haklarına ve Çalışan Haklarına dair taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri dikkate alındığında; "hukuk devleti ilkesi", "eşitlik ilkesi", "eşit iş için eşit ücret hakkı", "adil ve (yeterli) elverişli bir ücret hakkı", "adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı", "fazla mesai karşılığında zamlı ücret alma hakkı", "eşit muamele görme hakkı" gibi Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca kanun hükmünde olan evrensel hukuk normları ile İş Hukukunun temel prensiplerinden biri olan "Eşit davranma ilkesi" göz önüne alındığında; idarelerde görev yapan 4/C' li geçici personel hakkında Bakanlar Kurulu Kararı bulunmadığı gerekçesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılmamasında, ülkemiz açısından bağlayıcılığı bulunan evrensel hukuk ilkelerine

ve hukuka ve hakkaniyete uyarlık bulunmadığı, bu itibarla; atanma şekli diğer memurlara göre farklı olmakla birlikte, 657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesi uyarınca yapılan sözleşme uyarınca istihdam edilen personelin de, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre aylık aldıklarının kabulü gerekmekte olup, memurlara tanınan aynı özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline, tazmin talebinin kabulü ile işlem nedeniyle davacının yoksun kaldığı parasal haklarının 22/09/2014 tarihinden geriye dönük 60. günden itibaren yasal faiziyle birlikte davalı idarece hesaplanarak davacıya ödenmesine karar verilmiş, karar düzeltme istemi de Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarih ve E:2016/543, K:2016/705 sayılı kararıyla reddedilmiştir.

Danıştay Başsavcılığı, "375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesinde, 657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı gerekçesiyle Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarihli ve E:2016/543, K:2016/705 sayılı kararının bu haliyle yürürlükteki hukuka aykırı sonuç ifade ettiğini ileri sürerek, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde, bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı ve bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderilip, Resmi Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (A) fıkrasında memur, (B) fıkrasında sözleşmeli personel, (C) fıkrasında geçici personel, (D) fıkrasında ise işçi tanımlanmıştır. 5. maddesinde de bu Kanun'a tabi kurumların bu dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramayacağı belirtilmiştir. Geçici personelin tanımlandığı 4/C maddesinde; geçici personel, bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı'nın ve Maliye Bakanlığı'nın görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde

sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler olduğu belirtilmiştir.

Aktarılan kural ile, kamuda istihdam şekillerinden olan geçici personel statüsünün tanımı yapılarak, Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak hangi işlerin bir yıldan az süreli veya mevsimlik olduğunu, bu personelin sayısını, ödenecek ücreti ve sözleşme şartlarını belirleme yetkisi Bakanlar Kurulu'na bırakılmaktadır.

Geçici personel statüsü, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngörmektedir. Bu personel, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumundadır ve yaptıkları iş, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmaz. Bu nedenle geçici personel; Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türüdür.

Yasa koyucu; memur ve diğer kamu görevlileri ile bunların dışında çalışanlarla ilgili olarak, Anayasa'da belirlenen kurallara bağlı kalmak, adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini gözetmek koşuluyla düzenleme yapma yetkisine sahiptir.

Geçici ve mevsimlik işlerin neler olduğunun belirlenmesi ülkedeki ekonomik gelişmelere ve koşullara bağlı olup, bunların Kanun'da tek tek belirtilmesi mümkün değildir. Ayrıca, bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarında da farklılık gösterecektir.

657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrasında da, bu Kanun'un, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 146. maddesinde ise, bu Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; 147'nci maddesinin (A) bendinde de; bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de "Gündelik" deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına

alınmıştır.

Belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık verilerek yapılan, başlangıç ve bitişi belli süreli işlerde çalışmanın öngörüldüğü, yaptıkları işin geçici veya mevsimlik olması nedeniyle asli ve sürekli görev niteliğinde olmaması nedeniyle Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılıp yararlandırılamayacağını çözümlenmesine gelince:

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye 11.10.2011 tarihli ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen Ek 9'uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) sayılı Cetvel'de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu'na Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında "Kadro" ve "Görev Ünvanı"na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde, 657 sayılı Kanun'un 1'inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı kanaatine varılmaktadır.

Bu durumda; Bölge İdare Mahkemesi'nce karar düzeltme isteminin kabulü ile davanın reddi yolunda verilen idare mahkemesi kararının onanmasına karar verilmesi gerekirken, karar düzeltme isteminin reddine dair kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Edirne Bölge İdare Mahkemesi'nin 07/04/2016 tarih ve E:2016/543, K:2016/705 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına, kararın birer örneğinin Kırklareli Valiliği ve davacı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 19/03/2019 tarihinde oybirliği ile karar verildi.